יש אנשים שקמים בחצות לילה כל השנה, לא רק בימי אמירת הסליחות, הרב יוסף סופר ביקר בבית מדרשם ושמע מהרה"ג אליהו כהן סיטיון עדויות מרתקות על האור המבליח בחשכת הליל

האור שבאמצע הלילה

בית מדרש מלא בלומדים. אברכים צעירים, בוגרי הטובות שבישיבות הקדושות, ביניהם המצויים בשנות נישואיהם הראשונות, מתנצחים בלימוד בפינה אחת בלהט ובעירנות רבה. בשולחן אחר יושבים זוג אברכים נשואי פנים הרואים כבר בשמחת בניהם, גם הם לומדים בקול רם את הגמרא הקדושה, הם לומדים את הדף היומי. ממול ניתן לראות חברותא מגוונת יותר: אברך תלמיד חכם הלומד בצוותא עם יהודי יקר שאך זה מקרוב זכה לראות את המאור שבה ולטעום ממנו, האברך שעימו הוא לומד מטעימו את מתיקות התורה ועל פניו ניתן להבחין בצימאון האדיר של מי שלא זכה להכיר את טעמם של מי המעיין הזכים הללו מעודו וכעת מבקש ללגום מהם עוד ועוד בשקיקה עצומה, בהספק ובעמקות יחד.

קול התורה נישא ברמה בבית המדרש, קולות הלימוד שלכולם מתערבים זה בזה ויוצרים יחד הרמוניה ערבה מהסוג שזר לא יבין.

לא.

אין המדובר בשעות סדר א' באחד מהכוללים החשובים בעיר בני ברק או ירושלים, זהו כולל מזן אחר, גם השעה איננה שעה רגילה, זוהי שעת לילה מאוחרת, מאוחרת מאוד, כמעט בוקר בכולל חצות.

הר"ר אליהו כהן סיטיון הוא האיש שהחל הכל לבדו לפני כחמש עשרה שנה, ועד היום הוא זוכה להמשיך ולקיים את הרעיון הזה באופן מעשי ובעקביות מעוררת הערכה רבה, ספר לנו על כיצד זה התחיל.

●●●

כבר בתקופה שקדמה לפטירתו של הרה"ג רבי משה לוי זצ"ל, קרם הרעיון הזה, של הקמת כולל חצות, עור וגידים בליבו של רבי אליהו, הוא החל לאסוף כסף כדי לפתוח את כולל חצות לרפואתו.

ביום שבו נפטר הרב לוי, בחודש מרחשוון שלפני חמש עשרה שנה, החליט רבי אליהו לעשות מעשה, גם אם עדיין לא היה בידו הסכום הדרוש לפתיחת הכולל הזה. וזה כבר היה לימוד לעילוי נשמתו.

וכך זה התחיל: במהלך ליל פטירתו של רבי משה לוי, בבית הכנסת שבו הוא עצמו התפלל, ישב רבי אליהו כל הלילה ופתח לבדו את הכולל.

בהמשך הלילה נכנסו אנשים נוספים לבית הכנסת, חלקם הצטרפו ולמדו קצת "לעילוי נשמת", אחרים פשוט בכו בהבעת צערם האישי יחד עם כל אותם שהכירו אותו והיו בצער גדול באותו הלילה, על הרב שזכה וזיכה את הרבים ונקטף בעודו צעיר לימים.

"התחלתי ללמוד לבד", מספר רבי אליהו בהיזכרו בימי הבראשית, "אך קיבלתי על עצמי בלי נדר לפתוח את הכולל לציבור הרחב עם מה שהצלחתי לחסוך עד לאותה העת, ומתוך תקווה ותפילה שה' יעזור וירחיב את פעילותנו בהמשך, פעילות בכל מטרתה לעשות לו נחת רוח".

וכך היה.

מעט מודעות והרבה סייעתא דשמיא הביאו עוד ועוד אנשים להתעניין ב"כולל" בימים שבהם היה עדיין כולל של איש אחד. בתוך שבוע הצטרפו והגיעו אנשים נוספים, עד שביום השנה לפטירתו של הגר"מ לוי הגיע מספר האברכים לכחמשה מנינים שלמדו לעילוי נשמתו בבית הכנסת שלו. בהתנהלות שאותה מכנה היום רבי אליהו כ"סיעתא דשמייא גדולה מאוד" הוא התרים אנשים בעבור הכולל וקיבל אנשים נוספים ללימוד בשעה הבלתי שגרתית הזו של שעת חצות הלילה והלאה.

כשאנו מנסים לברר מה היתה הסייעתא דשמיא הגדולה שעליה מכוונים דבריו אין צורך לעמול הרבה, "להמציא כסף", זו המטרה הקשה ביותר להשגה בעולם כולו, עבור רעיון כה בלתי שיגרתי קשה הדבר שבעתיים מאז ועד היום.

"היינו רצים מאחד לשני כדי לבקש תרומות, האחד אמר שיתרום ואחר כך הוא לא תרם, אחר כך ה' שולח מישהו אחר שבא מעצמו לתרום את אותו הסכום...

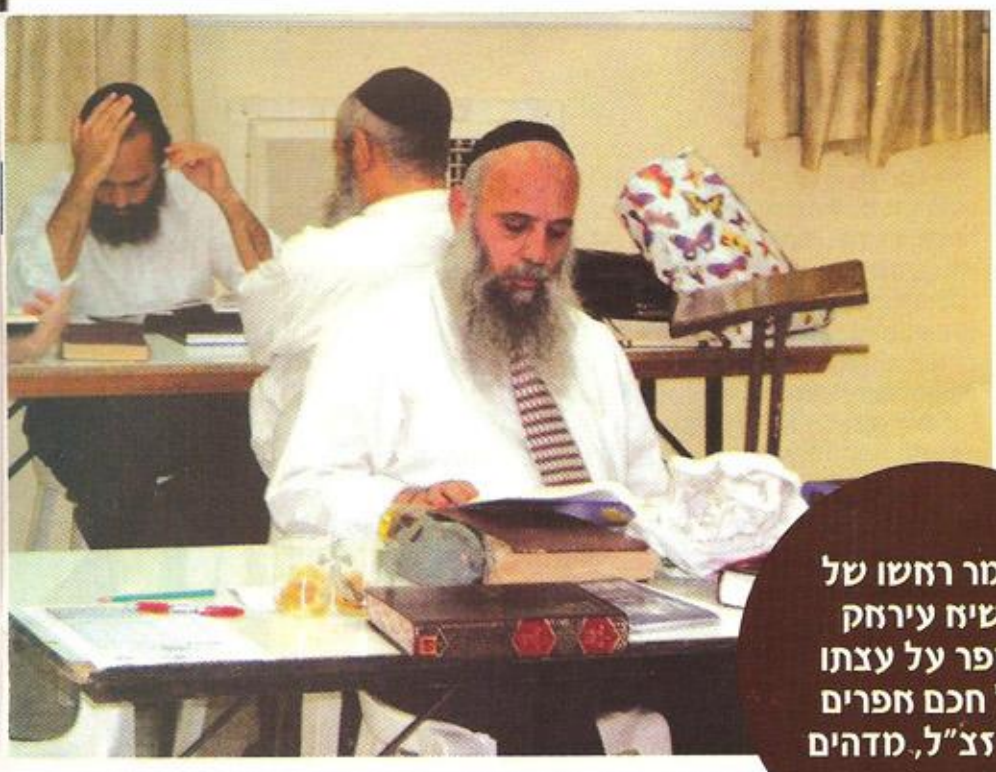

שומר רחשו של נשיא עירחק מספר על עצתו של חכם חפרים כהן זצ"ל, מדהים

ר' אליהו נזכר באותו איש ציבור שבא ביום מן הימים וסיפר כי לאחר שנפטר אחד מבני משפחתו הוא, בעזרת ה', ידבר עם בני המשפחה שיתרמו לנו. לאחר זמן הוא מתקשר ואומר שמסיבה כלשהיא זה לא מסתדר. זה היה בדיוק בלילה שבו היה צריך ללמוד לעילוי נשמת בן המשפחה "אמרתי לו בפשטות שנערוך את הלימוד לעילוי נשמתו של קרוב המשפחה, בלי שום קשר לאם תשיגו את התרומה או שלא. באותו הלילה הגיע אלינו ת"ח אחר ואמר לנו שהלילה הוא תאריך פטירתו של אביו של נדיב גדול וידוע בבני ברק, "תלמדו לעילוי נשמתו ובעזרת ה' תקבלו תרומה נאה"... תולים את הסייעתא דשמיא הזו, שבה יש לנו נסיון גדול מאוד, בזכות הזו שיש מנין של לומדי חצות".

ייחודיותו של הכולל באה לידי ביטוי בעוד תחום: זהו כולל הפועל על פי ההלכה, גם בזמניו, שעות הלימוד משתנות לחלוטין על פי זמני הלוח. הלימוד מתחיל מנקודת "חצות הלילה" (בימים אלו זה יוצא לפי ההלכה בסביבות השעה עשרים לאחת) כשהמעוניינים בכך אומרים תיקון חצות לפני תחילת לימודם, ומסתיים לקראת תחילת התפילה בהנץ החמה, כשחלק מהאברכים הולכים למקווה וכדומה. מטבע הדברים, בחודשי הקיץ שעות הלימוד קצרות יותר מאלה שבשעות החורף. בחודש אלול אומרים סליחות כבר בסביבות השעה ארבע (עד חמש לערך).

בהרבה פרסומים שהופצו באזור בית הכנסת שבו שוכן הכולל כיום, הובא לידיעת הציבור כי נפתח כולל חדש וכו' ושבאפשרות הציבור הרחב לבוא ללמוד בו בעת שהדבר מתאפשר להם. וכך אכן בכל פעם נכנסים "אורחים" מזדמנים, תושבי הסביבה הקרובה והרחוקה (כולל תושבי בני ברק כמובן) כשכל אחד מגיע בשעה הנוחה לו ויוצא כשנוח לו, ומדובר על כל שכבות וסגנונות הציבור, מאברכים מופלגים החפצים ללמוד באווירת לימוד נפלאה וערנית, ועד בעלי תשובה בראשית דרכם החפצים להתענג על ה' ותורתו.

"ובל נשכח שהמדובר הוא בשכונת פרדס כץ שיש בה הרבה מקום להכנסת אורה של התורה, בנוסף למה שעושה הרב דניאל זר שיחי' אנחנו רוצים להגדיל את האור במקום כמה שיותר.

בנוסף, אנו מקווים להיות בעזרת ה' אבן שואבת לכל תושבי איזור המרכז, שכשאנשים ירצו ללמוד בשעות הללו באווירה החזקה השוררת אצלינו, הם ידעו להגיע ולהוסיף לה בלימודם שלהם" אומר רבי אליהו בנימה של איש חזון שכבר הספיק ליישם עד היום הרבה מאוד מחזונו הגדול. במודעות נפרדות נקרא הציבור לבוא ולהשתתף באמירת הסליחות בזמן הראוי ביותר, הזמן שבו ניתן לומר בפשטות "קמתי באשמורת"...

תיקון העולם

כמו הכולל עצמו, גם התקנות המונהגות בו נשמרות בדרך ייחודית ועקבית. על הלימוד להיות בקול רם. מלבד היות הדבר "סגולה בדוקה" נגד השינה, מושם הדגש גם על סגוליותו המהותית של הנושא הזה.

תקנה חשובה נוספת היא שהלימוד נערך מבלי לדבר כלל במשך כל הסדר, מה שנקרא בפשטות לימוד עם תענית דיבור. אחת הנקודות היותר מהותיות היא זו עליה עמדנו מהר מאוד: כשמדברים על לימוד לילי שכזה, עולה מיד בדמיונו של מי שאינו מורגל בכך התמונה הנפוצה של הלימוד בליל שבועות. בבתי כנסת רבים ניתן לראות בליל שבועות (לפחות בחציו השני) את אותם אנשים שבאו עם הרבה רצון טוב ללימוד החשוב הזה, הם התחילו ללמוד, אך בהמשך נפלו שמורות עיניהם מאליהן, הם מניחים את הראש לכמה דקות ומתעוררים לאחר חצי שעה במקרה הטוב, או לקראת התפילה במקרה הפחות מוצלח... ב"כולל חצות" לומדים בלי לנמנם.

אחד מתנאי הלימוד בכולל, למעשה הראשון המופיע בתקנון, הוא זה האומר כי אין לישון, לנמנם או אפילו להוריד את הראש בעת הלימוד. "זה לא פשוט לעמוד על התקנה הזאת", אומר ר' אליהו, "יש אנשים שאינם רגילים להיות ערים בשעות אלו והמאבק מבחינתם הוא גדול מאוד, אולם אנו מסבירים להם את התנאי הזה והכרוך בו לפני שהם מגיעים, אין לנו אפשרות

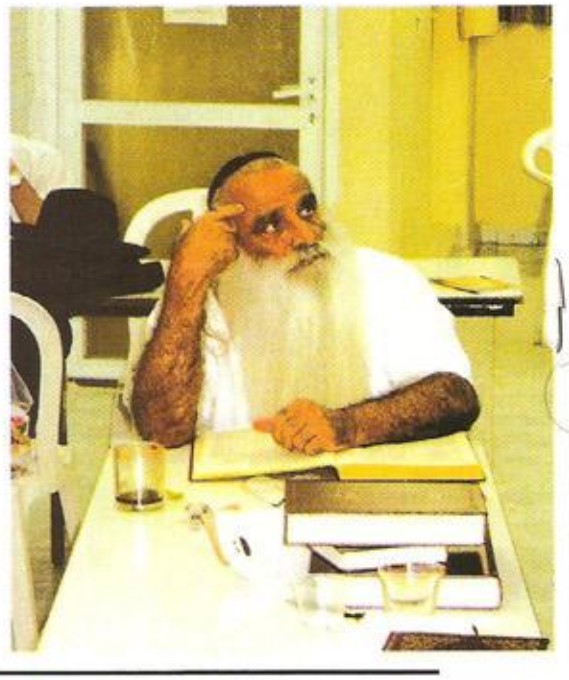

מאה וחמישים עמודים של דיוק

כמי שזכותו של דוד המלך ע"ה עומדת כנר לרגליו, כידוע בדברי חז"ל על קימתו של דוד המלך בשעת חצות בהתעוררו לקול כינורו התלוי והרוח הצפונית המנשבת בו, זכה הרב סיטיון להוציא גם ספר תהילים ייחודי עם הקדמה ארוכה בת מאה וחמישים עמודים, שבהם האריך בכל הקשור לאמירת התהילים, וספר התהילים עצמו שבו סומנו כל המקומות בהם עלול הקורא לטעות במלעיל ומלרע, היבורי מילים סמוכות בעלות אותיות זהות או מתחברות וכן הלאה בצורה מהודרת ומאירת עיניים. עריכת סידור שכזה קדמה לעריכת התהילים, אך על פי עצתו של הגר"ש דבליצקי שליט"א הוצא קודם ספר התהילים.

אנשים רבים התקשרו במיוחד כדי לספר לנו עד כמה הם מקפידים לומר את פרקי התהילים מתוך הספר הזה בדווקא, בהיותו מונע מהם את כל הטעויות השגורות בפי רבים.

לוותר עליו".
מה קורה כשאדם עייף במיוחד ורוצה להוריד את ראשו, נשאלת השאלה עליה ר' אליהו משיב בחדות: אין! חלק מתקנות הכולל הוא שמי שעייף עד כדי שינה בפועל פונה לעשות זאת בביתו.
אדם אחד שישן יכול להרדים או לפחות להשרות אווירה של שינה על קבוצה שלמה. מי שעייף בכל זאת יודע שעליו להלחם בכל כוחו בשינה, ואכן ניתן לראות מידי פעם את אחד הלומדים הנפנה כדי להתרענן מעט ושב לתלמודו מיד.
בספרנו על נושא הלימוד בחצות הלילה (ראה מסגרת) יש פרק על השינה, על איך נדרש האדם להכין את עצמו ללימוד זה ברצינות ולהבדיל, כמו שכל אדם רציני מכין עצמו לכל עבודה אחרת, בהבדל היחיד שזו עבודה למען שמו יתברך הדורשת כובד ראש ומחויבות פנימית יותר. אם אדם לא מכין את עצמו נכון, הוא לא יכול להחזיק מעמד.
כשאנו מבקשים דוגמא אישית מספר ר' אליהו על מצב שבו הוא מרוויח "מהצד" גם את הנושא של אחד מקנייני התורה ועוד כמה דברים טובים על הדרך: "אני מקפיד ללכת לישון מיד אחרי תפילת ערבית, לשם כך אני נמנע למשל מהליכה לשמחות, וכמובן שהדבר דורש הקרבה מצד בני ביתי היודעים שהחל משעה מסוימת אינני פנוי לעזרה בבית, קניות וכדומה בשום אופן. במצב הטוב אני מצליח לישון לא יותר משלוש שעות, כשידועים דברי הגמרא שעל האדם להזהר מלישון יותר משינת הסוס ועל פי אחת הדיעות המדובר בשלוש שעות. לאחר תפילת שחרית בנץ אני משלים עוד מעט שינה כפי הדרוש לבריאות הגוף וברוך ה' הגעתי למצב שבו הגוף מעצמו מעיר אותי בסיום אגירת הכוחות הדרושה לו ("גם אויביו

הספר

קונטרס תמציתי נכתב על ידי רבי אליהו לקראת יום השנה לפטירתו של הגר"מ משה לוי זצ"ל, אך הוא לא הספיק להוציאו בזמן. הקונטרס התפתח אחר כך עוד ועוד, הוא גדל והלך במשך שלוש שנים, בעזרתם של לומדי הכולל כמובן, עד שהגיע לכדי ספר עב כרס בן כשמונה מאות עמודים מאירי עיניים, שבהם מופיע כל הקשור לנושא החצות, הקימה והלימוד שלאחריה. בספר הובאו כל המקורות שנמצאו על הנושא של החצות בחלוקה לפי המקורות, גמרא, הלכה, וכמובן כלל הספרים המאריכים בשבח הנושא הזה .
בשיחה עם הרב סיטיון נשמעים צרורות של ציטוטים מכל ספרי חכמי ישראל לדורותיהם בלהט והתלהבות של מי שהפך את הנושא הזה למפעל חייו ממש. דוגמא מעניינת היא דברי הזוהר הקדוש ששעה אחת של לימוד מחצות עד עלות השחר שווה ללימוד של יום שלם, או דברי הפלא יועץ הכותב שכדאי לו לאדם שיישן אפילו 6 שעות ביום ובלבד שיקום ללמוד בחצות! וכן הלאה בעוד נושאים וביטויים מפליאים לשבח את מי שזוכה להנהגה קדושה זו או לכל הפחות מסייע לקיומה.
פרקים נוספים בספר עוסקים בנושאים נוספים הקשורים לנושא כהבדל שבין "ליל" ל"לילה" שעליו נאמרו כל סגולות הלימוד בלילה.
שכרו של המשכים בחצות, ההכנה ללימוד זה, מעלת התמיכה בלומדים בשעות אלו, סגולת הדבר הייחודית עבור בעלי תשובה בפרק שלם וסגולות כלליות המסוגלות בזכות הלימוד הזה.
בפרק האחרון שבסוף הספר הובאו מבחר "מעשי רב" וסיפורים מגדולי ישראל לדורותיהם שהקפידו על ההנהגה הזו בעצמם.
מיוחדת במינה היתה התייחסותו של הרה"ג יהודה צדקה זצ"ל לנושא הקימה והלימוד בחצות.
הנה כמה ממבחר הציטוטים בספר: "רשת ישיבות פורת יוסף בישראל"

הודעה

בעזרת ה' ובלא נדר יתקים הערב אור ליום ששי, למוד עד חצות לילה לרפואת כבוד הרב הגאון רבי בן ציון אבא שאול בן בונייא. אנחנו מבקשים מאת הלומדים להשתתף וללמד בלי הפסקות ובלי דבורים, כדי שזכות הלמוד יועיל בעזרת ה' לרפואתו וד' ישמע תפילתנו ברצון וישלח דברו וירפאהו בקרוב אמן. תחילת הלמוד בלא נדר בשעה 9 בערך. בכל הכבוד ההנהלה"
זהו נוסח המודעה שנכתבה על ידי הרב צדקה זצוק"ל, בעת שבה היה צורך להרבות בזכויות לרפואת הגרב"צ אבא שאול זצוק"ל. בהזדמנות אחרת, בשנת תשמ"ג, כשהגאון רבי בן ציון אבא שאול זצוק"ל היה מוטל על ערש דוי במצב קשה, וזקוק לרחמי שמים, בא הגרי"צ זצ"ל אל קבוצת תלמידיו, ויפן אליהם בלשון זו: "אם באמת ישכם אוהבים את רבכם, בואו ללמוד עמנו בבית הכנסת "משכיל אל דל", בליל ששי אחרי חצות ויהיה לזכותו ולרפואתו...". הלימוד באשמורת הבוקר עמד אצל הגר"י צדקה זצ"ל ברום כל המעלות. מלבד סגוליותו הוא היה מחשיב את הלמוד הזה כענין נשגב ונעלה מאד מכמה בחינות: הן מפני שהמח צלול ומיטיב לקלט בשעה כזאת, כשהאדם עוד לא הספיק להטרד בכל מיני דברים מזוטו של יום, והן מפני שבאותו זמן האויר בעולם עודנו זך ונקי, כאשר הבריות עוד לא העכירו וזיהמו אותו בעברות וחטאים.
בעת שבאו אצלו שלוחים מישיבה פלונית, אשר בקשו את חתימתו על כרוז הקורא לתרום ולעזור לחולים מסכנים מטובי לומדיה, שפגעה בהם מדת הדין. פתח ואמר להם: "מדוע שינו בדור הזה את סדרי הלימוד, הרי הלימוד אחרי חצות לילה מסוגל מאד להסיר מישראל כל חולי ונגע... הרי בדורות קודמים, באישון לילה, היו כל בתי מדרשות בירושלים מלאים לומדים מפה אל פה, וכשבא הגאון בעל "כף החיים" פעם אחת לבית הכנסת באיחור קל, לא מצא מקום ישיבה לעצמו, ונאלץ ללמוד בפרוזדור..."
בהזדמנות אחרת נתלתה מטעמו "הודעה חשובה" אחרת "אל כל אחינו בני ישראל ה' ישמרם ויחים – לרגלי האסונות והמחלות אשר פקדונו בזמן האחרון" שבה העתיק את דברי הגאון הגדול רבי אברהם ענתבי זצוק"ל, שהיה רב ואב בית דין בעיר ארם צובא (חלב) לפני מאתים שנה, שהועתקו בספר קרבן אשה:
"ואני אגיד מה שראיתי בימי חורפי, שהעיר ה' רוחו של אחד דאתי ממשפחת בית דוד. זה שמו חכם ידידיה בן דיין נוחו עדן. שאזר כגבר חלציו, והיה קם קודם חצות לילה, והיה לוקח עמו משמשי בית הכנסת והולך ודופק על פתחי בני ישראל, לקום ולבוא לבית הכנסת אחר חצות לילה. והיה ה' עמו, שתכף היו קמים ממטתם ולא היה שום אחד מחזיר פניו ריקם, והולכים לבית הכנסת. עד שכמעט יכולנו לומר שרב קהל עדתנו קמים אחר חצות ובאים לבית הכנסת. ויתאספו חבורות חבורות חבורה אחת תלמידי חכמים בחורים לומדים גמרא ותוספות. ואני הקטן הייתי מחבורה זו. ויש חברה שלומדים שלחן ערוך אורח חיים... ... ומעידני עלי, שכל זמן שהיה המנהג הטוב הזה בידם, היה אור לבני ישראל במושבותם. ולא היה להם כל אותם השנים שום עצבות, ושום דאגה ולא קרה שום נזק לשום אחד מבני ישראל, ועל אותו דור נאמר: "שומר מצוה לא ידע דבר רע..."
וכל אותו זמן שהיו תופסים מנהג זה בידיהם היה שובע בעולם, והכל בזול והכל מצוי בחינם, אין כסף נחשב... ואין דאגה בלב איש... ולית מאן דמית בלא זמניה... ועל דור זה אני אומר "ועמך כולם צדיקים".
הגר"י צדקה זצ"ל הוסיף כי "לאור הדברים הנזכרים לעיל הוחלט לסדר למוד בלי נדר, כל ליל ששי מחצות הלילה עד הבקר בעזרת ה', בישיבת פורת יוסף גאולה.
וכל המעוניינים והמתעוררים לארגן למוד כנזכר לעיל בכל מקומות מושבותיהם - יבורכו מפי עליון בכל הברכות האמורות לעיל. ונזכה לגאולה שלימה במהרה בימינו אמן".
ואכן קשה להביע את הרגש העילאי שאפף את כל המשתתפים בסדר ליל ששי בפורת יוסף.
אגב בליל ששי עם הגאון הרב יהודה צדקה זצ"ל, סדר הלימוד היה כך: בחצות הלילה התחילו באמירת תיקון חצות בצבור, לאחר מכן שרו כל בני הישיבה בצותא את הפזמון "ידיד נפש" רווי הכסופים, ומיד התישבו ללימוד בחברותות או להקשיב לשיעורו של רבנו זלה"ה במנחת חנוך עד שהאיר היום.

ישלים עמו"...).
כשפתחתי את הכולל", הוא נזכר "היתה תקופה שבה ישנתי שעתיים במשך יממה, הייתי רץ אחרי התורמים וכספם כדי לממן את פעילות הכולל. זה נמשך עד שבני בן העשר שאל אותי בתמימותו הזכה "אבא, עד כמה אתה יכול לרוץ אחרי הכסף", וזה העיר אותי. בשנה הראשונה הייתי אוסף את הכסף לבד אבל אחרי שבני העיר אותי הבנתי שאי אפשר להמשיך בצורה כזו, זו לא דרך חיים, לא חפצתי להיות עסקן, אני בסה"כ רוצה לזכות ללמוד בעצמי ולזכות אחרים איתי. ואכן בזכות ההבנה הזו עשיתי פסק זמן במירוץ הזה. זכינו בתקופות מסוימות שאנשים שחפצו בישועות או בהנצחה החזיקו אותנו במשך שנה שלמה ממש, כשבכל חודש הם היו נותנים לנו את כל מלוא סכום הכסף הדרוש.
תקנה נוספת היא זו המתבקשת מאליה: תפילה בנץ.
בתוך התפילה הזו יש חלק חשוב ביותר שאותו מציין הכולל במודעות ובפרסומים שמטעמו: תפילת העמידה נמשכת כעשר דקות לפחות!
"יש כאלה שאוהבים תפילות ארוכות ויש ש"אוהבים" תפילות קצרות, אנחנו אוהבים להתפלל בניחותא".
המילים להתפלל בניחותא כוללות בעצם את כל התפילה כולה. את כל התפילה כולה מתפללים בנחת, מילה במילה בהשלמה ללילה של התעלות.
בהתאם, גם אמירת הסליחות נמשכת כמעט שעה, באותה נחת ועם אותו רגש. "בעצם, מטבע הדברים, מסתבר שזוהי מטרתו של כל יהודי המדקדק להתפלל בנץ: להתפלל כראוי, בצורה המושלמת שבה צריכה להיראות תפילה של יהודי".

מהפכה משתלמת

בכל ענייני הכולל והקשור לו מתייעץ ר' אליהו עם הרה"ג שריה דבליצקי שליט"א שהנושא קרוב לליבו והוא מעודד בכל הזדמנות את פעילותו.
הגר"ש דבליצקי שליט"א בעצמו סיפר לר' אליהו שמחמת חשיבות הנושא של אמירת התיקון חצות אך מחמת סדר יומו שאינו מאפשר לו אחרת, הוא מקפיד לכל הפחות לומר תיקון חצות בשעת חצות ולאחר מכן הוא עולה על יצועו.

בהסכמתו הארוכה ומלאת התוכן של הגר"ש דבליצקי לספרו של ר' אליהו הוא מציין נקודה חשובה שלפיה בדורות קודמים היה נושא זה של קימה ולימוד בחצות הלילה נפוץ יותר וכעת זוכה ר' אליהו זוכה "להחזיר עטרה ליושנה".
הגר"ש דבליצקי מאריך לזעוק על היעדר קיום ההנהגה של תיקון חצות בימינו ועל העובדה שגם תלמידי חכמים מובהקים המתמידים ללמוד עד לאחר חצות הלילה מתביישים לקיים את המנהג, לחלוץ נעליהם ולומר תיקון חצות.

מעניינת ומרתקת היא הידיעה הנוספת שאותה מציין הגר"ש דבליצקי בדבריו: הוא מביא את דברי הזוהר הקדוש שמי שנוהג ללמוד בשעות שבין חצות הלילה לסופו נרשם בספר מיוחד ו"חוט של חסד ורחמים משוך עליו במשך כל היום" ובהמשך מציין כי כמובא בספרים הקדושים, הרי שגם מי שלא זוכה לקיים את ההנהגה הזו יכול לתמוך במי שכן זוכה לה בממונו ולזכות באותו חוט של חסד ורחמים, וכאילו קיים בעצמו את ההנהגה החשובה הזו! בזכות מילים אלו רבים הם האנשים שזכו במשך שנות קיומו של הכולל לסייע בידי רבי אליהו להחזיקו מן הבחינה הכלכלית ואכן ראו בכך ישועות גדולות ומפליאות זו היתה גם אחת הסיבות המרכזיות לגלגוליו של הכולל. לא מעט גלגולים עבר הכולל, הוא החל כאמור בבית הכנסת של הרב משה לוי, המשיך לשיכון ה' בבני ברק ואחר כך לפתח תקוה שבה, משום מה, התמעט הביקוש לו. שנתיים נוספות הוא התקיים בבית הכנסת של הרה"ג משה חזקיהו שליט"א בקרית הרצוג, וכעת הוא כאמור בפרדס כץ.
גם כעת מבקש ר' אליהו לציין את העובדה שהוא מוכן להעביר את הכולל לכל בית כנסת שיחפוץ בכך במידה שגבאיו ומתפלליו יהיו מעוניינים לזכות לארחו וליהנות מהחיזוק העצום שהוא מביא איתו בלימוד התורה ובתפילת הנץ, כשהם מצידם זוכים לעזור בתמיכה משמעותית בקיומו הכרוך בסכומים לא מעטים היות שהאברכים מקבלים מלגה מכובדת. הרצון להעצים ולהרחיב את תנופת הכולל מביא את ר' אליהו להציע לכל החפץ להקדיש יום, שבוע, או חודש לרפואה כמו עילוי נשמה וכדומה שיעשה זאת בהזדמנות זו בטל' 050-6882337.

עצתו של חכם אפרים כהן זצ"ל

סיפור מדהים נשמע מפי הרה"צ ניסים פרץ שליט"א בכנס התעוררות שנערך בהיות הכולל בפתח תקווה: ביום מן הימים הגיע אליו יהודי מבוגר יחסית הנראה רחוק מיהדות ובעל מראה מרשים ביותר בגובהו. "מי אתה ומדוע באת אלי?" שאלו הרב פרץ שליט"א וכמענה שמע את הסיפור המדהים הבא: בצעירותי הייתי שומר ראשו של המלך בעיראק (לפני עידן סדאם חוסיין כמובן) בהזדמנות מסויימת, עוד בהיותי שם, הגעתי להרה"צ המקובל הנודע רבי אפרים הכהן זיע"א (אביו של הגאון רבי שלום כהן שליט"א, ראש ישיבת פורת יוסף) כדי לקבל את ברכתו. הוא אמר לי בפשטות "דע לך, בכל פעם שתרצה להתברך, תפנה ליהודי שלומד בחצות, זו הברכה הטובה ביותר!"
בהסכמתו של הגר"י זילברשטיין שליט"א לספר הוא מספר על כך שבשכונת רמת אלחנן אירעו בתקופה מסוימת כמה מקרים קשים. על פי הצעתו של ת"ח אחד ובמימונו של נדיב לב וממון נפתח כולל חצות בשכונה "ובס"ד מצאנו מרגוע, ונזכרנו

השכונה חבה את זה...

אל האנשים המתעוררים בחצות הלילה הגענו דרך ר' רוני חבה. את האיש פגשנו דווקא בכולל בוקר עמוס, כשהוא רכון על תלמודו כשאר חבריו האברכים. כבר שנים ארוכות שהוא מקדיש את שעות הלילה שלו לאחר חצות הליל, הוא גם היה הרוח החיה שבקשה מר' אליהו למקם את אור התורה דווקא בפרדס כץ.
לרוני יש תוכניות ארוכות טווח, הוא רוצה להפוך את השממה הרוחנית שם ומהר. תחילה יהיה זה לימוד החצות, אחר כך שיעורי תורה אופייניים לצרכי המקום כמו טהרת הבית וכדומה, ואחר כך הלאה בעז"ה. אחרי המהפכה שרוני עולל בתחום פאות הראש [כזכור] שיהיו כההלרתן, כעת הוא הולך על גדול, אנו מבטיחים לדווח על הפירות, בעז"ה.

המשך בעמוד 16